

PARLAMENT DE CATALUNYA

Serveis Jurídics

interpretació i aplicació dels articles 233 i 239 del RPC i que haurien d'inspirar també qualsevol de les vies que s'apunten en les punts 2 i 3 d'aquest apartat, serien els següents:

- A) L'especial protecció de que gaudeix el discurs parlamentari front a eventuais restriccions, degut a la rellevància que té la llibertat d'expressió quan s'exerceix en seu parlamentària i al fet de formar part del contingut essencial del dret de participació política.
- B) La diferenciació que cal fer entre el contingut del discurs parlamentari com a via d'expressió de idees, de les maneres o formes en que s'exposen aquestes idees.
- C) L'establiment de les restriccions sobre el llenguatge, prenent com a element principal de referència l'ús d'un "llenguatge ofensiu".
- D) La inclusió, en general, en el concepte de llenguatge ofensiu, dels insults, les difamacions, les injúries, les expressions vexatòries, degradants o humiliants, formulades amb relació a persones (diputats o no) o grups de persones, així com les que comporten burla o menys teniment.
- E) La inclusió, en particular, en el concepte de llenguatge ofensiu, del discurs de l'odi, entenent aquest com aquell que pretén incitar, propagar o promoure la violència, la xenofòbia i la discriminació de persones o grups de persones per raó de sexe, raça, ètnia, origen, llengua, religió o qualsevol altre circumstància o condició personal o social.
- F) El context, el to de les expressions, així com les intencions identificables que es puguin deduir o desprendre de les paraules de l'orador.
- G) La percepció que el públic pot tenir de les paraules expressades per l'orador.
- H) L'impacte de les paraules sobre la dignitat i reputació institucional del Parlament.
- I) La utilització racional, raonable i proporcional de les regles d'ordre per evitar que la interferència en el discurs es pugui considerar arbitrària.